

Paria

Melodi: Jag vill leva i Europa av Jan Hammarlund

Text: Hanna Sangemark

Jag vill leva mitt liv i frihet, och göra precis som jag vill.
Utan att andra människor skall bry sig. Jag vill känna att jag finns till.
Jag vill leva efter mitt motto: sköt ditt så sköter jag mitt.
Jag vill känna mitt människovärde. Jag vill känna att livet är fritt.

Men vår frihet inskränks med lagar; de tar en liten bit varje år.
Och med den här sången jag klagar; det är nå't som man ännu får.
Jo, visst är det bra att reglera samhället i mycket och mångt.
Men nu måste jag protestera, för jag tycker det har gått för långt.

Jag vill röka på perrongen, jag vill tända och fimpa där.
Jag vill bolma och hosta och stinka, jag vill trivas i min atmosfär.
Jag vill stå i ett rökmoln och njuta, och känna mig osanitär.

Och när på sommarn och våren, när vintern till slut har gett opp,
och med andra på uteservering man tar ett glas eller en kopp,
och man trivs bland bekanta och vänner den korta tid man fått som lån,
jag som rökare har gjorts till paria, och får stå en bit därifrån.

En lösning jag har på problemet, lika enkel som genial.
För ni vet, man får inte röka inomhus: slutet på alla kval.
Icke-rökarna fick sitt lystmäte med lagen från tvåtusenfem.
Så man tycker de borde va' nöjda och skänka en tanke till dem
som vill dra några bloss på en Camel, eller Blend mitt i vardagens stök.
Om ni går in och stänger dörr'n om er, så slipper ni enkelt all rök.
Med min giftpinne stannar jag ute. Låt mig sitta med ciggen en stund.
Låt mig känna att jag tolereras, att jag finns med i er värdegrund.

När jag sitter på servering utomhus vill jag röka där.
Jag vill bolma och hosta och stinka, jag vill trivas i min atmosfär.
Sitta lugnt i ett rökmoln och njuta, och känna mig osanitär.

Jag vill röka på perrongen, jag vill stinka och fimpa där.
Jag vill bolma till kaffet och ölen, när på uteservering jag är.
Jag vill va' i ett rökmoln och njuta, och känna mig osanitär.